620/01

Den 14. maj 2001 blev i sag nr. 54.435:

xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx xxxxxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Nykredit Østifterne
Forsikring A/S
Nørre Farimagsgade 64
Postboks 2240
1019 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Nykredit Østifterne Forsikring A/S, påstår ved sin advokat selskabet tilpligtet at udbetale kontant erstatning for hendes den 13/5 2000 stjålne bil.

Klageren anmeldte tyveriet til politiet den 13/5 2000 og til selskabet den 16/5 2000. Erstatningsopgørelsen blev underskrevet af taksatoren den 14/6 2000, og den 15/6 2000 købte klageren en ny bil. Den 16/6 2000 meddelte politiet til selskabet, at bilen var blevet fundet allerede den 22/5 2000, hvilket selskabet samme dag gav meddelelse om til klageren.

Under henvisning til at bilen var fundet inden udløbet af 4-ugers fristen, har selskabet afvist at yde kontanterstatning.

Af skrivelse af 1/11 2000 fra klagerens advokat til nævnet fremgår bl.a.: "I denne situation er bilen fysisk fundet inden 4 ugers fristens udløb, men ingen af parterne er blevet underrettet om dette. Kort efter 4 ugers fristens udløb køber forsikringstageren derfor en andel bil i tillid til, at han vil få totalskadedækning for den gamle bil. Dette sker i øvrigt

efter aftale med taksator. Det principielle spørgsmål er derfor, om det afgørende i forsikringsbetingelserne er, at bilen fysisk er fundet før 4 ugers fristens udløb, eller om det afgørende er, at forsikringen eller forsikringstageren har modtaget underretning om, at bilen er fundet inden 4 ugers fristens udløb. I denne sag kunne man forestille sig, at bilen er fundet den 22. maj 2000, men at politiet f.eks. ikke havde givet besked om, at den var fundet i juli, august eller september måned 2000. Det vil vel næppe være rimeligt, at lade forsikringstageren bære risikoen for, om politiet får givet underretning til forsikringen om, at bilen er fundet. Dette må være en sag mellem politiet og forsikringsselskabet. Forsikringstageren bør have sikkerhed for, at når han ikke har modtaget meddelelse om, at bilen er blevet fundet indenfor 4 uger, så betragtes den som værende totalskadet."

I skrivelse af 17/11 2000 fra selskabet til nævnet hedder det bl.a.: "Efter vor opfattelse er bilen 'fundet' på det tidspunkt, hvor Politiet finder det stjålne køretøj, og der er enighed om, at dette er sket inden udløbet af 4-ugers-fristen. Klagerens advokat anfører, at der i princippet kunne gå meget lang tid inden Politiet orienterede klageren om fundet, og at det ikke er rimeligt at lægge risikoen herfor på klageren. Dette synspunkt kan vi ikke anerkende, idet klageren kunne have rettet henvendelse til Politiet inden hun købte en anden bil. Det forhold at klageren har drøftet totalskadeerstatning med selskabets taksator ændrer ikke retsstillingen, idet taksator alene har kunnet udtale som om erstatningen som følge af klagerens oplysning om, at bilen var stjålet. Taksator havde intet kendskab til, at bilen var fundet på det tidspunkt, hvor tyverierklæringen blev udfærdiget. Vi mener derfor, at klageren ikke er berettiget til totalskadeerstatning i anledning af tyveriet, idet betingelsernes pkt.8.3 ikke er opfyldt. Vi henviser til ankenævnskendelserne: 37.672, 41.039 og 42.844."

Af forsikringsbetingelserne fremgår: "**8 Skadens regulering ...** 8.3 Totalskade. Skaden er total, hvis reparation efter Østifternes skøn ikke kan betale sig, eller køretøjet ved tyveri ikke bliver fundet inden 4 uger efter tyveriet anmeldelse til politiet og Østifterne. I så fald ansættes erstatningen til det beløb, et køretøj af tilsvarende fabrikat, model, type, årgang og stand vil kunne købes for mod kontant betaling. Hvis Østifterne har udbetalt kontanterstatning, tilhører køretøjet selskabet."

Nævnets flertal udtaler:

Af de grunde, der er anført af selskabet, er dette ikke forpligtet til at betale klageren kontant erstatning for den stjålne bil.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard